

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. Сливен, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, V СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светозар Д. Светиев

при участието на секретаря Жанина Д. Бояджиева
като разгледа докладваното от Светозар Д. Светиев Гражданско дело № 20222230100397 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, с която е предявен осъдителен иск за осъждане на ответната страна да заплати на ищеца сумата 5500 лева, представляващи сбор от обезщетения за неизползвани по 12 дни годишно допълнителен платен годишен отпуск за общо 1152 часа положен извънреден труд над 50-те часа за тримесечие в периода от 01.01.2003 г. до 30.06.2014 г., ведно със законната лихва до окончателното изплащане. Твърди се, че до 18.08.2020 г. ищецът е работил като държавен служител в структура към ответната страна и за положения извънреден труд над 50 часа на тримесечие за процесния период не му е заплатено претендираното обезщетение, за което се сочи, че му се следва като компенсация за неползвания отпуск, поради прекратяване на служебното му правоотношение. Изложени са подробни съображения в подкрепа на предявения иск и е направен анализ на нормативната уредба, относима към случая.

Правното основание на предявената искова претенция е в отменените ЗМВР, ЗИНЗС, ППЗИНЗС и на разпоредбите на Закона за държавния служител.

От страна на ответника е постъпил отговор на исковата молба, с който се прави възражение за недопустимост и неоснователност. От съда се иска

отхвърляне на иска и частично прекратяване за част от процесния период. Направени са възражения за погасяване по давност на исковата претенция, както и за недопустимост за част от периода. Правното основание на предявената искова претенция е в отменените ЗМВР, ЗИНЗС, ППЗИНЗС и на разпоредбите на Закона за държавния служител.

В съдебно заседание ищецът се представлява от пълномощник, който прави изменение на размера на иска чрез намаляването му по размер до сумата 5010 лева.

Ответната страна, редовно призована, се представлява в съдебно заседание от пълномощник, който поддържа отговора и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от ищеца. Претендират се разноските по делото, включително и юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Ищецът Г. Д. В. е работил по служебно правоотношение като държавен служител в структура на ответната Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” пир Министерство на правосъдието” до 18.08.2020г.

За периода от 01.01.2003 г. до 30.06.2014 г. е положил извънреден труд над 50 часа за тримесечие, за който е следвало да получи компенсация с допълнителен платен отпуск в размер на 907,42 часа. Този отпуск не се установява да е предоставен от работодателя и не е ползван от служителя. Размерът на обезщетението за неизползвания отпуск възлиза на 9700,10 лева.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена след преценка поотделно и в съвкупност на всички събрани по делото доказателства-писмени документи, свидетелски показания и последното заключение на вещото лице по втори вариант /при съобразяване на уточненията на съдебно заседание/.

Установеното от фактическа страна мотивира следните правни изводи:

Претенцията с правно основание чл.229, ал. 1, т. 9 във връзка с чл. 212, ал. 5, т. 2, предложение второ от ЗМВР от 1997 г. /отм./ и по чл. 212, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 211, ал. 5, т. 2 предложение второ от ЗМВР 2006 г. /отм./. е допустима, а разгледана по същество е изцяло основателна.

Безспорно ищецът е работил в ответното юридическо лице по служебно правоотношение като държавен служител и за отношенията между страните са приложими разпоредбите на ЗМВР, ЗИНЗС и съответните подзаконови нормативни актове. Несъмнено е установено, че е полагал извънреден труд за процесния период над 50 часа на тримесечие и ответната страна не е предоставила като компенсация допълнителен отпуск. Поради това след прекратяване на служебното правоотношение правото на ползване на допълнителен компенсаторен отпуск, което не е погасено по давност се е трансформирало в право на парично обезщетение. В случая възражението на ответната страна за наличие на давност е неоснователно. Правото на отпуск не е погасено по давност, тъй като се касае за особен вид компенсационен отпуск, за който не намират приложение нормите за погасяване на правото на отпуск по давност. Поради това правото на отпуск след прекратяване на правоотношението се е трансформирало в право на парично обезщетение, за което от момента на прекратяване на правоотношението между страните на 18.08.2020г. до завеждане на исковата молба на 04.02.2022г. не е изтекла тригодишна давност.

С оглед на изложеното съдът намира, че исковата претенция е напълно основателна за процесния период, тъй като за тези години правото на отпуск на ищеца не е погасено по давност и се е трансформирало след прекратяване на служебното правоотношение в право на парично обезщетение, което също не е погасено по давност. За посочените години общият размер на отпуската е 907,42 часа, за който на ищеца се полага парично обезщетение, което надвишава по размер исковата претенция след направеното изменение на иска, поради което предвид забраната за присъждане свръхпетитум следва да се присъди сумата 5010 лева, която е брутна /без приспадане на данък/ Следва да се присъди и претендираната с исковата молба законна лихва върху главницата, считано от завеждането на исковата молба на 04.02.2022г. до окончателното изплащане.

С оглед изхода на процеса следва на ищеца да се присъдят разноски по делото за адвокатско възнаграждение, като възражението на ответната страна за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което е заплатено от ищцовата страна е неоснователно. Заплатен е адвокатски хонорар в обща размер на сумата 1600 лева, която не се явява прекомерна с оглед фактическата и правна сложност на делото и не следва да се намаля..

По правилата на процеса ответната страна следва да бъде осъдена да заплати в полза на съдебната власт държавна такса върху уважения иск в размер на 200,40 лева, както и разноски за вещо лице в размер на 350 лева.

Ръководен от гореизложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” при Министерство на правосъдието, със седалище и адрес гр.София, бул.”Ген.Н.Столетов” №21 ДА ЗАПЛАТИ на Г. Д. В. с ЕГН-***** от гр.***** , както следва:

-сумата 5010 /пет хиляди и десет/ лева, представляваща брутно обезщетение за неизползван допълнителен платен годишен отпуск за положен извънреден труд над 50 часа на тримесечие /общо в размер на 907,42 часа/ за периода от 01.01.2003г. до 30.06.2014г., ведно със законната лихва върху нея, считано от 04.02.2022г. до окончателното изплащане;

-сумата 1600 /хиляда и шестстотин/ лева, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” при Министерство на правосъдието, със седалище и адрес гр.София, бул.”Ген.Н.Столетов” №21 ДА ЗАПЛАТИ в полза на съдебната власт по сметка на Районен съд-Сливен държавна такса в размер на 200,40 лева /двеста лева и 40 стотинки/ и разноски за вещо лице в размер на 350 /триста и петдесет/ лева.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Сливен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____